

EINDTERMEN-NOTA

Uit een werkgroep, bestaande uit BsK-studenten, zijn inmiddels enige kritische geluiden gehoord over het tweede concept van de Eindtermen-nota. In de eerste plaats is men van mening dat de specialisering in de doctoraalfase te ver gaat. In verband hiermee is het tweede bezwaar dat het programma teveel gericht is op het overheidsbeleid. De studenten zien liever een onderwijsprogramma dat gericht is op het besturen van mensen in het algemeen. Het derde kritische punt is de accentuering in de nota van de adviserende functie van de toekomstige bestuurskundige. Men is van mening dat ook de beleidsbepalende functie een belangrijke plaats dient in te nemen bij de mogelijke beroepsbeelden. Tenslotte is de werkgroep het niet eens met de eindterm waarin het zelfstandig verrichten van onderzoek omschreven staat. De studenten uit deze werkgroep vinden dit in z'n algemeenheid te ver gaan. Zij pleiten voor een eindterm waarin het kunnen interpreteren van onderzoeksresultaten centraal staat.

NIEUWE AFDELINGS-DIREKTEUR EL

Bij de laatste AVEL-stukken (AVEL betekent: Afdelings Vergadering EL) ontmoeten we een zeer kleverige substantie, geheten appendix, dat het advies voor de keuze van de nieuwe afdelingsdirecteur EL moet ondersteunen. Zo kan men daar lezen dat de man goed luistert, belangstelling toont, vragen eenduidig en zakelijk beantwoordt, de dialoog niet uitsluit maar openhoudt. De benoemingscommissie heeft een positieve mening over inzet voor belangenbehartiging, sociabiliteit, contactuele vaardigheden en incasseringsvermogen. Hij heeft belangstelling en enig begrip van techniek ("werd door hem bevestigend beantwoord en geïllustreerd door zijn ervaringen met het onder eigen toezicht laten verbouwen van zijn huis"). Voor het taakbestanddeel leiding geven aan het afdelingsbureau bestond nog geen ervaring ("de ervaring in militaire dienst opgedaan als officier voor 6 manschappen daargelaten"), maar "dat zal hij zich snel en goed eigen maken". Een gesprek met de diensten was "prettig open en zinvol". Het "was een aimabele man". De commissie heeft verwachtingen m.b.t. aanpassingsvermogen en flexibiliteit. Het stuk eindigt met "Bovenstaande motivatie nogmaals overwegend wil de benoemingscommissie haar advies ondersteunen met de leus: van harte aanbevolen."

Afgevraagd kan worden wat de bedoelingen van de benoemingscommissie zijn wanneer een dergelijk stuk wordt geproduceerd. O.i. is

de bedoeling dat duidelijk wordt dat de kandidaat zéér bekwaam is. (daarover hier ook geen twijfels). Een tweede belangrijk aspect is de vraag of een dergelijk stuk openbaar hoort te zijn. Wanneer het positieve in dezelfde mate negatief zou zijn, moet de vraag in elk geval negatief beantwoord worden. Als vertrouwelijke stukken regelmatig weinig fraais zouden bevatten, lijkt het niet zo geslaagd om die openbaar te maken.

DOCTORAAL-PROGRAM BsK

Mr Drs. M. Oosting, de onderwijsdekaan, heeft een eerste aftrap gegeven voor de uitwerking van het doctoraalprogramma. In zijn opvatting moet m.n. in deze fase de volle aandacht gericht worden op de dwarsverbanden in de studie. Het onderwijs zal daarom thematisch opgezet moeten worden. Binnen deze thema's kunnen de verschillende vakgroepen met hun cursussen participeren. De vakgroepen is dan ook gevraagd thema's voor te stellen waarvan ze het vermoeden hebben dat dit voor andere vakgroepen ook interessant is. Het plan is, in dit jaar nog te komen met een eerste invulling van de zwaarste pakketten (binnen de thema's) en daaraan enige voorbeelden te koppelen van afstudeeropdrachten. Tenslotte zij nog gezegd dat de invulling van dit programma van groot belang is voor de verdere personeelsformatie en de uiteindelijke vaststelling van de eindtermennota.

WIJKVERGADERING

Dinsdagavond 27 september. De eerste wijkvergadering van de Witbreuksweg in het nieuwe jaar gaat een feit worden. Voor de programmapunten loop je als echt Witbreukertje toch wel een beetje warm (dat schijnt trouwens ook de bedoeling te zijn geweest), dus wat houdt je tegen? Als ik precies op tijd de kleine vergaderzaal in de Vrijhof binnenloop, zie ik waarempel al enkele mensen zitten (het knallende programma had dus zijn uitwerking niet gemist). Nadat nog een stel mensen is binnengekomen opent de voorzitter eindelijk op aandrang van de aanwezigen de vergadering. Eerst vindt er een verandering plaats in de bezetting van de raad. Enkele wijkraadleden schijnen het bijltje erbij neer te gooien, terwijl enkele anderen het met frisse moed weer oprapen, waartegen niemand in de zaal desgevraagd bezwaar tegen bleek te hebben (hoe verwonderlijk!). Tevens wordt er een nieuwe naar later blijkt goede, voorzitter gekozen. Na enkele minder interessante punten

(o.a. parkeerplaats 377) en een paar zeer interessante opmerkingen (aanzienlijke stijging van energieverbruik en energiekosten; trucs bij het linnenverschonen, zodat we (te) lange tijd teveel hoervoor hebben betaald, maar waar nu verandering in gaat komen: beter laat dan nooit, ónie dan) komen we aan bij enkele leuke, meer aansprekende onderwerpen zoals het huisvestingsprobleem dat in de komende jaren op de campus verwacht wordt. In de afgelopen introductie zijn de eerstejaars op kamerjacht gestuurd met de wetenschap dat de campus vol zat, hetgeen duidelijk bijdroeg tot een achteraf bezien onnodige, gespannen sfeer. Want wat is nu gebeleden tijdens het opmaken van de balans van het kamerbestand per 1 september: dat nog 161 kamers onbewoond zijn! Dat is toch wel een treurige gang van zaken, als je dan ook nog hoort dat enkele eerstejaars tijdens de introductie met z'n tweeën een kamer moesten delen.

Voor de komende jaren wordt trouwens wel verwacht, dat de huisvesting tijdens de introductie en enkele maanden daarna de grootste problemen zal geven. Na enkele maanden zullen namelijk door de trek naar de stad (vooral HBO'ers) en voortijdig beëindigen van de studie weer genoeg kamers vrij komen. Een haalbaar, maar niet erg sympathiek aandoend voorstel was om de eerstejaars uit de nabije omgeving van Enschede en Hengelo te verplichten om de eerste paar maand thuis te blijven wonen. Waar blijven we dan met ons woonrecht voor iedereen. Vooral voor eerstejaars lijkt het me belangrijk om van dit recht gebruik te kunnen maken en zo meteen volop in het studentengebeuren mee te kunnen draaien.

Een ander interessant punt betrof de verlichting van het fietspad van de langenkampweg naar Witbreuksweg 401, die regelmatig in de vernieling ligt. Buiten het feit dat er wel eens iemand in besonken toestand tussen twee dicht opeengestaande lantaarnpalen door probeert te lopen (en wat dan ook vaak mislukt) vinden de vernielingen hoofdzakelijk hun oorzaak in het feit dat er regelmatig figuren zijn die er een kinderlijk plezier aan beleven om de natriumlampen uit te trappen. Als dit vaker gebeurt breekt de fitting af en valt de verlichting voorgoed uit. Besloten werd om hierover een artikel in de THN-nieuws te plaatsen, waarmee men dan door een beroep te doen op de morele instelling van de student deze baldadigheid aan banden probeert te leggen. Volgens mij maak je alleen maar slapende honden wakker, die het dan ook zo nodig eens uit moeten proberen zodat je dus een averechtse uitwerking bereikt.

Tot slot nog iets over het fietsstallingsprobleem op Witbreuksweg 379. Er bestaat in deze flat een dringende behoefte aan goede plaatsingsmogelijkheden voor fiets en bromfietsen. Als je nu je eigen

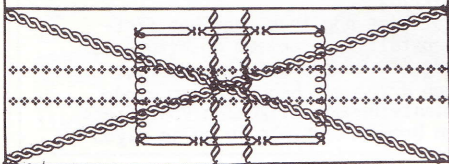
flat binnen wil, de trap op of naar je brievenbus, moet je eerst over een berg staal klammen. En als je de fiets voorin hebt staan en je wil naar buiten toe met je fiets op de schouders mag je wel brood meenemen voor onderweg. Toen dit probleem werd aangesneden tijdens de vergadering werd er op geantwoord, dat er in het grijze verleden al eens een aanvraag voor zo'n fietsenstalling bij N&O (dienst nieuwbouw en onderhoud) was ingediend, die echter nog steeds niet in behandeling schijnt te zijn genomen. Triest. Ambtenaren....
Laten we hopen dat het met de uitwerking en uitvoering van ideeën die tijdens de vergadering naar voren kwamen niet zo lang gaat duren. Aan de voorzitter zal het niet liggen. Die was waarempel in staat om in de wirwar van meningen nog een lijn te ontdekken. Oh Jan, als we Jan toch niet hadden....

Han Scholte

INTERDISCIPLINARITEIT BSK

'Interdisciplinariteit' en daaraan gekoppeld het beruchte begrip 'praktijkgerichtheid', heeft haar eerste invulling gekregen door middel van een ingestelde werkgroep die mogelijkheden in dit kader gaat onderzoeken. De werkgroep is samengesteld uit medewerkers afkomstig uit de vier kerndisciplines, de staffunctionaris en twee onderwijskundigen. De werkgroep is inmiddels druk aan het werk gegaan. In feite wordt op twee sporen gewerkt: het onderzoeken van mogelijkheden van coördinatie tussen de verschillende disciplines en het concreet opstellen van een interdisciplinair moment. In het eerste geval worden op dit moment thema's verzameld die in de eerste twee jaar in het onderwijs aan de orde komen. Deze thema's zullen vergeleken worden met het doel, relaties tussen thema's vast te stellen. Deze vastgestelde relaties kunnen dan vervolgens als uitgangspunt gebruikt worden voor de verroostering van de verschillende onderdelen van de vakken.

In het tweede geval wordt met name aan een case-study gedacht. Op voorstel van drs. J.J. Wychers zal deze case zich gaan bezighouden met de subsidiëring in de overheid. Het uitgangspunt bij deze case is niet alleen het opdoen van kennis en inzicht m.b.t. de subsidiëring, maar vooral het ervaren wat het betekent bestuurlijke handelingen in het kader van subsidiëring te verrichten.

CENTRALE INTER-FACULTEIT

De plannen om in WMW tot een centrale Interfaculteit, met eigen afstudeerders te komen, lijken een beetje stil te staan. Enige tijd geleden, toen WMW zijn meerjarenvisie opstelde (op basis hiervan vindt de raming van de begroting plaats) verklaarde de afdeling zich ermee accoord de plannen voor een centrale interafdeling aan te vatten. Sindsdien is er weinig meer van vernomen. Binnen een maand echter zal het WMW-bestuur met nieuwe voorstellen komen.

WETENSCHAPS-VOORLICHTING

Wetenschapsvoorlichting wordt noodgedwongen weer aktueel. Noodgedwongen: de druk op de uitgaven voor wetenschappelijk onderzoek maakt het kennelijk nodig dat de overheid en de belastingbetaler meer begrip zullen opbrengen voor de kostbare wetenschappelijke inspanningen als men maar weet waar al dat geld heengaat.

In de afgelopen zomer zijn een tweetal, door Trip (minister voor wetenschapsbeleid) gevraagde adviezen over wetenschapsvoorlichting gevraagde adviezen over wetenschapsvoorlichting verschenen. In het Rotterdams Universiteitsblad 'Quod Novum' wordt nader op deze adviezen ingegaan. Ook voor de THT wordt de kwestie van wetenschapsvoorlichting binnenkort belangrijk. In een volgende Dwekker zullen we daar nog op in gaan. Hier een korte beschrijving van de adviezen en het commentaar van 'Quod Novum', dat overigens geheel in de lijn ligt van een eerder in de Wekker verschenen artikel (nummer 18 van vorig jaar).

De commissie-Boeker (voluit: de commissie voor advies begeleiding voorlichtingsactiviteiten) doet aanbevelingen voor een subsidiebeleid jegens organisaties en groeperingen die het publiek vanuit een bepaalde maatschappelijke visie willen informeren over de ontwikkelingen van wetenschap en techniek.

Daartegenover stelt de Koninklijke Academie van Wetenschappen voor om, onder de vleugels van de Academie, te komen tot een soort wetenschapsdienst, bemand met eerst zeven en later wellicht dertien beroepskrachten. De dienst zou aldus tot een objectieve voorlichting kunnen komen (!). De vraag is echter of de regering bereid is zowel de universitaire voorlichtingsdiensten als een centrale wetenschapsdienst van dure beroepskrachten te voorzien. En daarnaast is het maar de vraag of het wel zo nodig is steeds maar meer voorlichters in stelling te brengen. Het probleem ligt namelijk in

de eerste plaats bij de wetenschappelijke onderzoekers zelf, die het liefst door de media met rust willen worden gelaten. Dan is het ook niet zo verwonderlijk dat de voorlichtingsafdelingen van de instituten slechts brokkelige en onvolledige informatie kunnen geven. Die paar wetenschapsvoorlichters die er zijn lukt het niet om een beeld van het onderzoek aan de eigen instelling te krijgen. En uitbreiding is te duur.

De vraag blijft daarnaast hoe een centrale wetenschapsdienst de huidige manco's in de nieuwsvoorziening-brokkelige informatie, geleid door het toeval en gespeend van enige samenhang kan opvangen. Het is maar hoogst twijfelachtig of er voldoende waarborgen zullen zijn voor een pluriforme nieuwsvoorziening, gezien de monopoliepositie die zo'n dienst ongetwijfeld zal gaan innemen.

Nee, wil er meer openbaarheid van en verantwoording over het onderzoek komen, dan zal de bron zelf toegankelijker moeten worden gemaakt. En dat is in de eerste plaats een taak voor de wetenschappers zelf.

OVERLEGORGAAN

Binnenkort zullen alle afdelingen, ook WMW, zich moeten uitspreken over een nieuw, door de Ad Hoc Commissie voor het W&M-onderwijs opgesteld voorstel waarvan de basis gevormd wordt door een stuk van BSK-onderwijsdekaan Oosting. Na alle perikelen (zie Dwekker nummer 2) lijkt dit voorstel zeer acceptabel voor alle partijen te zijn, zodat verwacht en gehoopt mag worden dat er binnen afzienbare tijd een werkbaar overleg tussen de afdelingen over W&M-onderwijs gaat ontstaan, waar ook WMW zich in zal kunnen vinden. Zodra de afdelingen zich definitief uitgesproken hebben, komen we hierop terug.

HOOFDREDAKTEUR BEN KAMPHUIS NADAT
REDAKTEUR ROB VAN DER WERFF ZIJN
STUK WEER NIET GESCHREVEN HAD